

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-104/2015

Priština,
18. oktobar 2017. god.

U postupku:

Žalioca:

V. M.

protiv

Tuženika:

A. Z.

Nedakovce –Vučitrn

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu: Beshir Islami, predsednik veća, Anna Bednarek i Shukri Sylejmani, sudije, odlučujući po žalbi izjavljenoj na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/244/2014 (spisi predmeta zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojevima KPA10742 i KPA10743) od 18. juna 2014. godine, nakon većanja održanog 18. oktobra 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Spajaju se žalbe V. M. zavedene pod brojevima GSK-KPA-A-104/2015 i GSK-KPA-A-105/2015 u jedinstveni predmet pod brojem GSK-KPA-A-104/2015.
2. Odbijaju se kao neosnovane žalbe V. M. izjavljene protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/244/2014, u delu koji se odnosi na predmete zavedene kod KAI pod brojevima KPA10742 i KPA10743.
3. Potvrđuje se odluka KPCC/D/A/244/2014 u delu koji se odnosi na predmete zavedene kod KAI pod brojevima KPA10742 i KPA10743.

Činjenično stanje i istorijat postupka

1. Dana 23. novembra 2006. godine, V. M. (u daljem tekstu „žalilac“) je Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu „KAI“) podneo dve tužbe tražeći nadoknadu za zemljišne parcele koje su oduzete od strane države: katastarska parcela br. 80/1, obradivo zemljište u površini od 00.85.61 ha; katastarska parcela br. 82, obradivo zemljište u površini od 00.48.99 ha i katastarska parcela br. 136, obradivo zemljište u površini od 00.60.47 ha; koje se sve nalaze u Opštini Vučitrn (u daljem tekstu „predmetna imovina“). Žalilac je naveo datum 1. jun 1999. godine kao datum kada je izgubio posed nad imovinom.
2. U prilog svojim tužbama, žalilac je KAI dostavio sledeća dokumenta:
  - Kopija posedovnog lista br. 1, koju je dana 21. februara 1997. godine izdao Geodetski zavod za nepokretnu imovinu i katastar, Katastarska zona Vrnica, u kojem se katastarske parcele 80/1 i 82 vode na ime S. M, tj. pokojnu majku žalioca.
  - Kopija izvoda rođenih za žalioca br. 200-6315/2001-III, izdat od strane Kancelarije za civilnu registraciju u Kraljevu dana 30. avgusta 2001. godine.
  - Kopiju izvoda umrlih br. 203-1-63/2001-40, izdat od strane Kancelarije za civilnu registraciju Kraljevo dana 27. septembra 2001. godine, iz kojeg se vidi da je S. M. preminula 23. septembra 2001. godine.
  - Kopiju rešenja br. 461-35 izdatog od strane Komisije za sprovođenje postupka i odlučivanja po zahtevima za povraćaj zemljišta dana 1. februara 1994. godine, kojim je zahtev S. M. kao naslednika M. M. prihvaćen kao osnovan, a predmetna imovina vraćena u vlasništvo i posed S. M. Međutim, u rešenju se pominje da zbog činjenice da povraćaj eksproprisanih parcela (predmetna imovina) nije moguć, jer su one prešle u vlasništvo fizičkih lica, Komisija je naložila da se dâ zemljište adekvatne površine i klase.
3. Notifikacija tužbe u predmetu broj KPA10742 je sprovedena 22. jula 2010. godine putem objave u Službenom glasniku KAI br. 5 i biltenu Kancelarije za imovinska pitanja pri UNHCR. I službeni glasnik i bilten su ostavljeni kod predsednika sela, koji je prihvatio da ih dostavi zainteresovanim stranama. Iste objave su ostavljene na ulazu i izlazu sela Vrnica, Opština Vučitrn, u Kancelariji za katastar u Vučitrnu, Opštinskom sudu u Vučitrnu, kao i u regionalnoj kancelariji KAI u Mitrovici. Pored toga, bilten i službeni glasnik su podeljeni Glavnoj kancelariji UNHCR, kancelariji Ombudsmana, Kosovskoj agenciji za katastar (KCA), Danskom savetu za izbeglice (DCR), Kosovskoj agenciji za privatizaciju, UNMIK-u i OEBS-u.
4. Notifikacija tužbe u predmetu broj KPA10743 je sprovedena 15. aprila 2010. godine, i nađeno je da je katastarska parcela br. 136 okupirana od strane lica A. Z. koji je tvrdio da ima zakonsko pravo na imovinu (u daljem tekstu „tuženik“).

5. Dana 2. aprila 2010. godine, tuženik je podneo odgovor na tužbu u kojoj navodi da je kupio, *inter alia*, zemljišnu parcelu br. 136 putem redovnog ugovora od 22. avgusta 2000. godine od N. i B. E. Uz odgovor, dostavio je Izvršnom sekretarijatu KAI sledeća dokumenta:
  - Kopija kupoprodajnog ugovora od 3. avgusta 2000. godine zaključen između N. i B. E, obojica u svojstvu prodavaca, koje zastupa advokat R. M. i tuženika u svojstvu kupca katastarske parcele br. 136, pored druge imovine. Potpisi su overeni 22. avgusta 2000. godine pred Opštinskim sudom u Mitrovici i overa sadrži referentni broj Leg. Nr. 123/2000.
  - Kopija posedovnog lista br. 61, izdat od strane Uprave za katastar i geodeziju Opštine Vučitrn dana 22. avgusta 2000. godine, iz kojeg se vidi da je katastarska parcela br. 136 upisana na ime tuženika.
6. Izvršni sekretarijat KAI je negativno verifikovao rešenje br. 461-35. Sertifikat o pravima na nepokretnu imovinu P-7020215 izdat od strane Opštinske katastarske kancelarije u Vučitrnu od 16. oktobra 2008. godine, koji je Izvršni sekretarijat KAI pronašao po službenoj dužnosti, pokazuje samo katastarsku parcelu br. 80 (nije podeljena na katastarsku parcelu br. 80/1 kako je to tvrdio žalilac). Štaviše, nađeno je da je katastarska parcela br. 80 imovina u društvenom vlasništvu, upisana na ime preduzeća "Kooperativa Bujqësore". Za katastarsku parcelu br. 82 je takođe nađeno da je imovina u društvenom vlasništvu, upisana na ime preduzeća "Kooperativa Bujqësore". Izvršni sekretarijat KAI je pozitivno verifikovao kupoprodajni ugovor koji je dostavio tuženik, dok je nađeno da se katastarska parcela br. 136 vodi na ime B. E.
7. Komisija za imovinske zahteve Kosova je rešenjem KPCC/D/A/244/2014 od 18. juna 2014. godine odbacila tužbe. U stavovima 39 i 82 grupne odluke, koji se prema toj odluci konkretno odnose na ovaj predmet, Komisija napominje da je tužilac tražio samo nadoknadu za poljoprivrednu imovinu koja je izgubljena tokom sukoba iz 1998-1999. Međutim, Komisija na osnovu Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, nema nadležnosti nad takvim zahtevima.
8. Odluka je dostavljena žalioocu 7. oktobra 2014. godine. On je žalbu izjavio 23. oktobra 2014. godine. Tuženiku je odluka dostavljena 8. oktobra 2014. Kopija žalbe je tuženiku dostavljena 23. aprila 2015; međutim, on nije dostavio odgovor na istu.

Navodi žalioaca

9. Žalilac navodi da se odluka KIZK zasniva na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primeni materijalnog prava. Po njegovom mišljenju, Komisija, prilikom razmatranja njegovog zahteva, nije uzela u obzir posedovni list br. 1 koji je on podneo, koji dokazuje pravo vlasništva nad predmetnom imovinom koju je on nasledio nakon smrti njegove majke, S. M. Iz tog razloga, Komisija je pogrešno smatrala da je predmetna imovina nezakonito okupirana.
10. U zaključku, žalilac traži od Vrhovnog suda da preinači odluku KIZK i da potvrdi njegova vlasnička prava.

Pravno obrazloženje

Spajanje žalbi

11. Prema članu 13.4 Zakona br. 03/L-079, Vrhovni sud može da odluči o spojenim žalbama kada je takvo spajanje izvršila Komisija u skladu sa članom 11.3 (a) ove Uredbe. Taj član dozvoljava Komisiji da uzme u obzir spajanje zahteva za potrebe njihovog razmatranja i donošenja odluka o njima kada postoje zajednička pravna i dokazna pitanja koja treba da budu razmotrena
12. Odredbe Zakona o parničnom postupku koje su primenjive u postupcima pred žalbenim većem KAI Vrhovnog suda shodno članu 12.2 Zakona br. 03/L-079, kao i na osnovu odredbe člana 408.1 u vezi

sa članom 193. Zakona br. 03/L006 o parničnom postupku, predviđaju mogućnost spajanja svih zahteva putem rešenja, ako će to osigurati efikasnost suda i ubrzati razmatranje stvari

13. U tekstu žalbi koje je podneo žalilac, Vrhovni sud zapaža da osim drugačijeg broja predmeta za koji se odgovarajuća žalba podnosi, činjenice, pravni osnovi i dokazna pitanja su potpuno isti u oba slučaja. Razlikuju se samo katastarske parcele, predmeti imovinskog prava koje se pominju u svakoj tužbi. Žalbe se zasnivaju na istom obrazloženju i istoj dokumentaciji. Štaviše, pravno obrazloženje KIZK u odlukama je isto
14. Prema tome, žalbe zavedene pod brojevima GSK-KPA-A-104/2015 i GSK-KPA-A-105/2015 se spajaju u jedinstveni predmet pod brojem GSK-KPA-A-104/2015.

Osnovanost žalbe

15. Vrhovni sud je cenio ožalbenu odluku shodno odredbama člana 194. Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu „ZPP“), kao i navode žalioca, i našao da je žalba neosnovana.
16. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, tužilac ima pravo na nalog Komisije za povraćaj imovine ako tužilac dokaže ne samo vlasništvo nad privatnom nepokretnom imovinom ili pravo korišćenja privatne nepokretne imovine, nego i da on sada nije u mogućnosti da ostvaruje ta imovinska prava zbog okolnosti koje su u direktnoj vezi sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine. Žalilac je, međutim, u konkretnom predmetu tražio samo “nadoknadu” za eksproprisane zemljišne parcele. Iz tog razloga, KIZK je odbacila zahteve, obrazlažući da nema nadležnosti nad takvim zahtevima shodno Zakonu br. 03/L-079.
17. U žalbi, žalilac je zahteve nazvao zahtevom za potvrdu imovinskog prava, što ne odgovara sadržaju njegovih zahteva koje je on podneo KAI, u kojima je izričito rekao da traži nadoknadu. Prema tome, pozicije koje je on izrazio u žalbama se trebaju tretirati samo kao odbrambeni argumenti. Sud, ni u prvoj ni u drugoj instanci, ne može odlučivati *plus petitum*, sud odlučuje samo u granicama podnetog zahteva – argument iz člana 2.1 ZPP, primenjivo *mutatis mutandis* na osnovu člana 12.2 Zakona br. 03/L-079.
18. Dalje, ni Komisija niti žalbeno veće KAI Vrhovnog suda nema nadležnosti da odlučuju u vezi sa tužbama za nadoknadu, jer sam Zakon br. 03/L-079 ne daje kompenzacioni mehanizam. Iz tog razloga Vrhovni sud nalazi da nije došlo do kršenja materijalnog prava ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
19. Pored toga, sud želi da napomene da pitanje validnosti pomenutog kupoprodajnog ugovora tuženika iz 2000. godine spada van nadležnosti KIZK i Vrhovnog suda.
20. Shodno tome, žalbe se odbijaju kao neosnovane, na osnovu člana 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, a potvrđuje se odluka KIZK.
21. Ova presuda ne prejudicira pravo žalioca da podnese tužbu pred nadležnim sudom.

Pouka o pravnom leku

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je konačna i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Shukri Sylejmani, sudija

Bjorn Olof Brautigam, vršilac dužnosti pisara EULEX-a